

20 6. Luku Edith Honebelyn astuessa sisään työhuoneeseen, keskellä lattiaa seiso i kumaraselkäinen harmaahapsinen mieshenkilö joka nojasi kainalosauvaan. Päässään tällä oli nuhjuinen huopahattu, yllään tällä oli kulunut pitkähelmainen takki. □ Kuinka valloittavan ihana nähdä sinua, kuinka kauan siitä onkaan, muistini tekee kepposia. Sanoi Edith iloisesti tulijaa tervehtien. □ Parahin Edith, silmäni iloitsee nähdessään sinut hyvä voimaisena. □ Voi Leopold, kun tietäisikään, elämäni on kääntynyt ehtoopuolelle. Mies tuli Edithin lähelle ja piteli tätä kädestä. □ Se on meidän jokaisen kohtalona. Entä valloittavat lapsesi? Kuinka he voivat? □ Oikein hyvin, saat tilaisuuden jututtaa heitä. Oven takaa kuuluva koputus keskeytti juttutuokion, Justinin tullessa sisään, tuoden mukanaan tarjottimella kaksi lasia ja pullon irlantilaista viskiä. □ Kirjeesi oli kovin salaperäinen. Sanoi mies istuessaan ylelliseen nojatuoliin. □ Niin, kutsuin sinut puhuakseni hyvin tärkeistä asioista, jotka koskevat Honebely Housen kohtaloa ja tulevaisuutta. □ Parahin Edith, en nyt oikein ymmärrä? □ Kaikki selviää aikanaan, mutta nyt nauttikaamme jälleennäkemisen malja. Kohotettuaan maljat Edith ryhtyi kertomaan, miksi oli kutsunut miehen luokseen. Mies kuunteli tarkkaan lady Honebelyn kertomusta. □ Uskot siis jotain hämää olevan tekeillä, ja tunnet olosi turvattomaksi? □ Niin, en mielelläni toisi tätä julki, mutta hovimestari löydettiin tänä aamuna kuolleenä viinikellarin lattialta. □ Tavatonta! Kuinka se sattui? □ Mahdotonta sanoa, sisäkkö löysi vainajan ensimmäisenä. □ Hyvänen aika! Onko viranomaiset käyneet jo katsomassa? □ En osaa sanoa, olen ollut kovin väsynyt, lepäsin aamupäivän ja näin ihmeellistä unta. □ Millaista unta? Edith oli hetken vaiti, aivan kuin miettien. Mies kaatoi lisää juomaa. □ Tämä saattaa auttaa. □ Aivan! Tosiaankin nyt muistan hämärästi. Havahduin siihen, kun kuulin kiljaisun, aivan kuin joku olisi kiljaissut lähellä. □ Millainen kiljaisu? □ Kimeä, terävä, aivan kuin naisen kiljaisu. □ Muistatko jotain muita ääniä? □ Ikävä kyllä en, tai hetkinen, tosiaankin, aivan kuin useampi henkilö oli jutellut keskenään etuovella. Leopold hieroi ohimoaan ja sitten niskaansa, pyöritellen samalla lasia toisella kädellä. □ Mitä odotat minun tekevän? 21 □ Parahin sir Legress toivon sinun tutkivan mitä minun selkäni takana puuhataan ja mitä täällä on tekeillä. Voinen luottaa sinun tahdikkauteesi? Jotta välttyään keltaisen lehdistön riepotukselta ja skandaaleilta. □ Lady Edith siitä sinun ei tarvitse olla huolissasi, olen ehdottoman hienovarainen. Sir Arthur Honebelyn ja hänen jaloutensa maineikas kartano ei ajaudu skandaaliin. □ Ah mainiota, tulen varsin jalomielisesti palkitsemaan hienotunteisuutesi asian tiimoilta. Mutta rientäkäämme nyt muiden vieraiden seuraan. Sen sanottuaan Leopold saatteli Edith puutarhaan, jossa muu seurue oli pelaamassa krokettia. Edithin ja Leopold Legressin ilmaantuminen aiheutti seurueessa pienimuotisen kohahduksen, sillä olihan perin kummallista vieraan yllättävä saapuminen, joka lisäksi asusta päätellen kuului sivistymättömään alempaan kansanluokkaan. Fredrik Honebely riensi äitinsä luokse ja johdatti tämän hieman syrjempään. □ Kuka tuo mies on, ja mistä lähtien rahvaat kadunmiehet on saaneet tulla isämme sukukartanoon? □ Poikani isäsi arvostettu sir Arthur Honebely häpeäsi sinua nyt. Leopold Legress on isäsi oikein hyvä tuttu, ja hän tulee tuuraamaan Clement rukkaa. □ Tuo hampuusiko? □ Niin, hän juuri, joten saat luvan muistaa hienostuneet käytöstavat, ettei minun tarvitse muistuttaa erinäisistä skandaaleista joita olet aiheuttanut. □ Ymmärrän. Sanoi Fredrik ja poistui paikalta liittyen muiden seuraan. Lisa liittyi Fredrikin seuraan, kun tämä oli mennyt kalalammen viereen. □ Mitä tuo oikein oli, ja kuka tuo tuntematon mies on? □ Äidin mukaan, uusi hovimestari. □ Tuo alemman luokan kansalainenko? Onko äitimme harkintakyky pettänyt lopullisesti? Kellon helinä rikkoi puheensorinan. □ Arvoisat kutsuvieraat, hyvät ystävät, toivon hetken huomiotanne. Sallinette että esittelen Clementin seuraajan, toivon teidän suhtautuvan suurella suopeudella häntä kohtaan ja tukevan häntä hänen työssään. □ Onkohan tuolla suosituksia lainkaan? Supatti Susan Londermon miehelleen. □ Lisa voitko ohjata Leopoldin keittiöön ja kertoa

sisäkölle, että tämä opastaa uuden hovimestarin askareisiinsa. "Totta kai äiti hyvä. Mies seurasi Lisaa tämän johdattaessa uutta tulijaa kartanoon. "Kerrassaan upea kartano, mies sanoi ihailen. "Isäni sir Arthur Honebely rakennutti tämän aikoinaan, palattuaan rintamalta. "Ah niinkö? Isäsi oli varmasti hyvin pidetty ja arvostettu henkilö. "Oli totisesti. No niin minä jätänkin sinut mainion sisäkkömme huomaan. Niin minä olen Lisa Honebely, Edith Honebelyn nuorin. Sanoi nainen esitellen itsensä. "Ah kerrassaan mainiota, minä olen Leopold Legress. 22 Justin Adler oli täydessä työntouhussa, kun tämä valmisteli seuraavaa kattausta. Leopold ei voinut muuta kuin ihailla naisen tehokasta toimintaa, "Justin Adler? "Ky..kyllä sir. Kuinka voin palvella sir? "Leopold, Leopold Legress uusi hovimestari. "Mainiota, hyvä kun tulitte, hovimestari onkin tarpeen. Mutta kuinka te tiesitte? "Ah minulla on omat tietolähteeni. "Aivan niin. "Mitä muuten entiselle hovimestarille kävi. Justin keräsi itsehillintänsä ettei olisi murtunut. "Se oli perin ikävä ja murheellinen tapaus. Hänet löydettiin kuolleena. "Tavatonta! Sehän on kammottavaa.. "Niin. Samaan aikaan Fredrik riensi keittiöön. "Vieraat odottavat pientä virvoketta. "Kyllä sir, tulee aivan heti sir! "Sallitko että autan. Mies sanoi. "Suuri kiitos, siitä on tosiaan suurta apua, muista tahdikkuus ennen kaikkea. Leopold meni tarjottimen kanssa puutarhaan jossa vieraat oli kokoontuneet huvimajaan. Dowelien lapset Oscar ja Shelly leikkivät pallolla nurmikolla. Oscarin potkaisema pallo lensi suoraan huvimajan ikkunaan niin että tämä meni rikki. Helmut Dowel kokosi kaiken itsehillintänsä, suoristaen samalla solmiotaan, nousten sitten ylös. "Hrm..suokaa anteeksi joudumme hetkeksi poistumaan, vinkaten sitten puolisolleen, joka seurasi miestänsä hieman sivummalle. "Helvetin lehmä, etkö sinä saa noita kirottuja kakaroita kuriin! Sinä ja sinun äpärät aiheuttivat skandaalin, mitä luulet tuon hyeenalauman ajattelevan meistä! Pidä helveti pentusi kurissa. Kirosi mies vaimolleen. Sigfrid puri huulta tiukasti yhteen, kuunnellen miehensä kiukkuja. "Pyydän, katoa minun silmistä pentuinesi, en tahdo nähdä vilaustakaan enää tänä päivänä. Ymmärrätkö? "Ymmärrän, nainen totesi niiskuttaen. Helmut Dowel suoristi solmiotaan, menen sitten muiden seuraan. "Eikö vaimosi tullutkaan? "Puolisoni valitti hieman oloaan ja hän päätti mennä lasten kanssa lepäämään. Parahin Edith korvaan rikkoutuneen ikkunan kyllä. "Höpsis, ei ole tarpeen, ikkunanasentaja saa tulla huomenna asentamaan uuden. 23 Tapahtuma rikas päivä saapui iltaan ja kaikki vieraat lady Edith Honebelyn ohella menneet nukkumaan, ainoastaan kartanon keittiössä pilkisti valo. Sisällä keittiössä istuivat Justin Adler ja Leopold Legres. Sisäkkö oli laittanut heille iltateen. "Tahdot siis tietää kartanossa olevista vieraista? "Niin, tahdon tietää heidän taustoistaan hieman ja keitä he ovat? "Miksi ihmeessä? "On hyvä tietää ketä palvelee. Sisäkkö mietti hetken, juoden samalla teetä. "Hyvä on, kenestä aloitan? "Voit aloittaa kenestä vain. "Aloitan sitten lady Edithin lapsista. Sir Helmut Dowel on vanhin pojista, hyvässä asemassa tietojeni mukaan. Hänen puolisonsa Sigfrid Dowel sitä vastoin on täysin miehensä alistama, ja on ottanut elämäntyökseen pariskunnan lastenkasvatuksen. Edith Honebelyn mielestä poika olisi häpäissyt maineikkaan ja kunniallisen suvun maineen, kun ei ole pitänyt omaa sukunimeä. "Hyvä tavaton, sehän perin ennenkuulumatonta. "Todellakin, näin voidaan sanoa, mutta poika on omantien kulkija. Leopold sytytti tupakan palamaan tarjoten samalla sisäkölle. "Entä muut lapset? "Lisa Honebely on hyvin huolehtiva ja kiltti äidin tyttö, josta minulla ei mitään pahaa sanottavana. "Entä Fredrik Honebely? "Fredrik, hän on Edithin nuorin poika, innokas kirjailija, kirjoittaa pääasiassa runoja enemmän tai vähemmän hyvällä menestyksellä. Nuori hurjapää ja huikentelija, joka on aiheuttanut lady Edithille sydänsuruja. Kaikesta huolimatta nauttii äitinsä varauksettomasta suosiosta. Samalla mies kohotti sormen huulilleen, merkiksi että Justinin tulisi olla hiljaa, menen sitten ovelle katsomaan, liikkuko salissa joku. "Niin jatka vaan. "Lady Alicia Alligton hän..hän on oma persoona, voimakas ja

määrätietoinen nainen. Hänen puoliso George Alligton on puolestaan arvostetussa asemassa Lontoossa. Molemmat tuntevat arvokkuutensa ja tuovat sen myös julki. "Entä sitten Londermonin pariskunta?" "Lady Susan Londermon ja hänen puolisonsa sir Trewor Londermon ovat madame Edith Honeberlyn hyviä ystäviä, harmiton pariskunta, tunsivat oikein hyvin myös sir Arthur Honebelyn. Käsittääkseni Trewor olisi pelastanut sir Arthurin taistelutantereelta." "Mitä tiedät kuolleesta hovimestarista?" "Ah Henrik Clement, hän tuli taloon melko nuorena, käsittääkseni hänellä oli ulkomaalaistaustainen suku, tunnollinen hovimestari joka tiesi kartanon asiat melkein paremmin kuin yksikään muu." 24 Justin Adleria haukotutti ja mies huomasi tämän. "Jätä ne siihen, minä korjaan ne talteen, valmistelen vielä aamupalan valmiiksi." "Tosiaankin, tunnen itseni hieman väsyneeksi, voitko tosiaan olla niin ystävällinen." "Totta kai, ei siitä isoa vaivaa ole minulle. Mies nousi pöydän äärestä nojaten voimakkaasti kainalosauvaan. "Oletko varma että pärjää?" "Ole huoleti, olen pärjännyt pahemmistakin paikoista, ihmettelet varmaan kun joudun käyttämään kainalosauvaa. Kranaatti osui jalkaani ja siihen jäi yksi sirpale." "Olen pahoillani." "Vanha juttu, joka silloin tällöin muistuttaa, ei sen vakavampaa. Mies totesi korjaten samalla astioita pöydästä. "Hyvää yötä, lady Edith on hyvin tarkka siitä aamupala tarjoillaan kello kahdeksan kolmekymmentä. Vien mennessäni madamelle joka iltaisen viini lasin." "Niin lady Edith on hyvin tarkka tietyistä asioista ja lasillinen viiniä kuuluu niihin."